ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Θ' - ΑΡ. 9-304

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοὰ Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνον 22711

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 380	Ἐτησία	Δολλ. 10
Ἑξάμηνος	» 200	Ἀμερικῆς	» 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΠΕΜΠΤΗ
6
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1934
Ἀνατολὴ ἡλίου 6.01'. Δύσις 6.45'.
Θαῦμα ἀρχιστ. Μιχαὴλ ἐν Κολοσσαῖς
Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 29.9, ἐλαχ. 15.5. Ὑγρ. ὀλίγη. Ἄνεμοι ἀσθενεῖς. Θάλασσα σχεδὸν γαληνιαία
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 761.9

ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΜΑΛΗΝ ΔΙΕΞΟΔΟΝ

Ἡ συζήτησις διὰ τὴν Προεδρικὴν ἐκλογὴν, ἐφ' ὅσον πλησιάζει αὕτη, ἀποβαίνει ὁσημέραι ζωηροτέρα, ἡ ἐμμονὴ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως εἰς τὴν στασιν, τὴν ὁποίαν ἀνέλαβεν ἀπὸ καιροῦ εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο καθίσταται ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον πείσμων καὶ προκλητική, συνοψιζομένη εἰς τὸ δίλημμα: ἢ ἡ Κυβέρνησις ὑποχωρεῖ εἰς τὰς ἀπόψεις τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ἐπὶ τῶν ἐκκρεμῶν πολιτικῶν ζητημάτων, ἐπὶ τῶν ὁποίων σημειοῦται ἡ δεύτερα διάστασις μεταξὺ τῶν δύο πολιτικῶν παρατάξεων, ὁπότε ἡ Ἀντιπολίτευσις δέχεται νὰ ἐπανεκλεγῇ ὁ κ. Ζαΐμης, ἢ, ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, ἡ Ἀντιπολίτευσις ὑποδεικνύει ὡς ὑποψήφιον τὸν κ. Ἐλευθέριον Βενιζέλον καὶ τὸν ἐκλέγει διὰ τῆς μικροτάτης, ἤστω, πλειονοψηφίας, τὴν ὁποίαν ἀριθμεῖ, διὰ τοὺς γνωστοὺς λόγους, εἰς τὸ σύνολον τῶν δύο νομοθετικῶν σωμάτων, ποὺ συναπαρτίζουν τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν. Ἡ Ἀντιπολίτευσις, δηλαδὴ, θὰ ὑπεδείκνυε καὶ θὰ ὑπεστήριζε τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ κ. Βενιζέλου μόνον ὡς τιμωρίαν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν αὕτη δὲν ἠθέλεν ὑποκύψει εἰς τὰς ἀξιώσεις της. Καὶ εἶνε περιττὸν νὰ τονίσωμεν πόσον ἡ στάσις αὐτὴ ὑποβιβάζει καὶ τὰ ἐλατήρια τῆς πολιτικῆς της, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν ταύτην την ἐκ μέρους της ἀποδιδομένην ἀξίαν εἰς τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ κ. Βενιζέλου.

Ἂς ἐξετάσωμεν τώρα μετὰ ψυχραίμου ἀντικειμενικότητος τὴν δημιουργουμένην περὶ τὴν Προεδρικὴν ἐκλογὴν πολιτικὴν κατάστασιν. Θὰ ἦτο, βεβαίως, προτιμότερον ἡ ἐκλογὴ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας νὰ πραγματοποιηθῇ ὑπὸ τὴν μορφὴν ἐπανεκλογῆς τοῦ κ. Ζαΐμη, συνεπείᾳ συνεννοήσεως τοῦ πολιτικοῦ μας κόσμου. Ἡμεῖς, μάλιστα, πιστεύομεν, ὅτι εἰς τὴν Χώραν μας θὰ ἔπρεπε πάντοτε νὰ ἐπιδιώκεται ὄπως, τὰς παραμονὰς πάσης Προεδρικῆς ἐκλογῆς τὰ πολιτικὰ κόμματα τῆς Χώρας προέρχωνται εἰς μίαν προσυνεννόησιν διὰ τὴν ὑπόδειξιν κοινοῦ ὑποψηφίου, οὕτως ὥστε νὰ τηρῆται πάντοτε ὁ Πρόεδρος τῆς Πολιτείας ἔξω τῶν πολιτικῶν ἀντιθέσεων καὶ ὑπεράνω τοῦ κομματικοῦ σαλάγου, καθιερουμένης τῆς τοιαύτης ἀπὸ κοινοῦ ὑποδείξεως ὡς παγίου τοῦ λοιποῦ πολιτικοῦ ἐθίμου, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἀσφαλῶς θὰ εἴχεν ἀνυπολογίστως νὰ κερδίσῃ εἰς στερεότητα τὸ Δημοκρατικὸν πολίτευμα. Κατὰ τὴν παροῦσαν περίπτωσιν ἡ συνεννόησις αὐτὴ εἶνε ἰδιαζόντως εὐκταία λόγῳ τῶν ἀξιοθρηνήτων συνεπειῶν, τὰς ὁποίας θὰ συνεπήγετο ὁ κομματικὸς χρωματισμὸς τῆς προεδρικῆς ἐκλογῆς ὅταν, ὑπὲρ πάσαν ἄλλην στιγμὴν, ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ εὑρίσκεται εἰς τὸ Προεδρικὸν Μέγαρον εἷς Ἀνώτατος "Ἄρχων ἀπολαύων τοῦ γενικοῦ σεβασμοῦ καὶ ἄθικτος ἀπὸ τὰς κομματικὰς μας διαμάχας. Διὰ νὰ ἐξασφαλισθῇ δὲ ἡ συνεννόησις αὐτὴ ἀπαιτεῖται νὰ ὑπάρξῃ ἡ ἑκατέρωθεν ἀναγκαία προθυμία καὶ διαλλακτικότης, ἡ ὁποία, ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως θὰ πρέπῃ νὰ ἐκδηλωθῇ εἰς τὸν βαθμὸν ἐκεῖνον τῆς συμβιβαστικότητος, ὁ ὁποιος θὰ ἤξιζε τὸν κόπον νὰ καταβληθῇ ὡς τίμημα διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς συμφωνίας ἐπὶ τοῦ κοινοῦ ὑποψηφίου διὰ τὴν Προεδρίαν τῆς Δημοκρατίας.

Εἶνε, ἐν τούτοις, αὐτονόητον, ὅτι δι' ὅλα τὰ πράγματα ὑπάρχουν λογικὰ ὅρια. Καὶ ἡ προθυμία καὶ ἡ συμβιβαστικότης τῆς Κυβερνήσεως δὲν θὰ ἦτο ποτὲ δυνατὸν νὰ ἐξιχθοῦν μέχρι τῆς ἐκουσίας παραδόσεώς της ὡς δεσμώτιδος τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, ὅπως φαίνεται νὰ ἀξιοῦν οἱ περὶ τὸν κ. Βενιζέλον, ἂν κρίνῃ κανεὶς ἀπὸ τὰ ἐγκυρότερον ἑρμηνεύοντα τὰς ἀπόψεις τοῦ βενιζελισμοῦ δημοσιογραφικὰ ὄργανα καὶ ἀπὸ τὰς δηλώσεις δευτερευόντων ἡγετῶν τῆς Ἀντιπολιτεύσεως. Καὶ, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἄν, δηλαδὴ, ἡ συνεννόησις δὲν θὰ καθίστατο δυνατὴ, πρέπει νὰ ἐννοηθῇ καλῶς παρὰ πάντων ὅτι ἡ μόνη λογικὴ, νόμιμος καὶ ὁμαλὴ λύσις θὰ ἦτο ἡ τῆς προσφυγῆς εἰς τὸ λαϊκὸν κριτήριον, ἐκ τῆς ἐτυμηγορίας τοῦ ὁποίου θὰ ἐξῆρτατο πλέον καὶ ἡ ἔκβασις τῆς Προεδρικῆς ἐκλογῆς.

Διὰ νὰ καταδειχθῇ τὸ ἐν περιπτώσει ἀσυμφωνίας τῶν κομμάτων ἀπαραίτητον τῆς προσφυγῆς εἰς ἐκλογὰς, τῆς Βουλῆς ψηφιζούσης τὴν διαλυσίν της εὐθὺς ὡς διαπιστωθῇ τὸ ἀπραγματοποίητον τῆς συνεννοήσεως, πρέπει νὰ ἐξετάσωμεν τί θὰ συνέβαινεν ἄν, μὴ διαλυομένης ἀμέσως τῆς Βουλῆς, συνεκροτεῖτο ἡ ἐκ τῆς κοινῆς συνεδρίας τῶν δύο Σωμάτων ἐθνοσυνέλευσις καὶ προέβαινεν εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Προέδρου. Ἐν ἐκ τῶν δύο θὰ συνέβαινε τότε: ἢ θὰ ἐξελέγετο καὶ πάλιν ὁ κ. Ζαΐμης μὲ μικρὰν πλειονοψηφίαν, ἢ— τὸ μᾶλλον ἀπίθανον — θὰ ἐξελέγετο, μὲ τὴν ἰδίαν ἐπὶ πλέον διαφορὰν ψήφων ὁ κ. Βενιζέλος. Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν ἡ ἐσωτερικὴ ἀνωμαλία δὲν θὰ διηυθετεῖτο καὶ μοιραίως θὰ ἠγόμεθα πρὸς μίαν διάλυσιν τῆς Βουλῆς ἐκ τῶν ὑστέρων, ὑπὸ συνθήκας δὲ ἀσυγκρίτως χειροτέρας ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς ὀξύτητος τῶν Πολιτικῶν παθῶν. Ἐάν, πάλιν, ἐξελέγετο ὁ κ. Βενιζέλος, εἶνε προφανὲς ὅτι ἡ παροῦσα Κυβέρνησις θὰ ὑπέβαλε τὴν παραίτησίν της, ἡ ὁποία θὰ ἐγίνετο ἀμέσως δεκτὴ καὶ θὰ κατηρτίζετο ἀπὸ τὸν νέον Πρόεδρον μία Κυβέρνησις μὲ τὴν ἐντολὴν τῆς διεξαγωγῆς ἐκλογῶν. Κατὰ συνέπειαν, οὕτως ἢ ἄλλως, αἱ ἐκλογαὶ ἀπομένουν εἰς περίπτωσιν μὴ συνεννοήσεως τῶν πολιτικῶν κομμάτων, ὡς ἡ μόνη διέξοδος. Θὰ ἀποβῇ αὕτη ἤρεμος καὶ ὁμαλὴ, ἀποτρεπομένων ἀνεπιθυμήτων περιπλοκῶν, μόνον ἐὰν εὐθὺς ὡς ἤθελε καταδειχθῇ τὸ ἀδύνατον μιᾶς συμφωνίας, ἡ Βουλὴ ἐψήφιζεν ἀνενδοιάστως τὴν διάλυσίν της. Οὕτως ἡ λύσις τῆς ἀνωμαλίας, ἐὰν δὲν ἤθελεν ἐπέλθει διὰ τῆς εὐκταίας συνεννοήσεως, κεῖται εἰς χεῖρας τῆς πλειονοψηφίας τῆς Βουλῆς — καὶ τοῦτο εἶνε ἀνάγκη νὰ γίνῃ σαφῶς ἀντιληπτόν.

Κοντὰ στὴ θάλασσα καὶ στὰ δέντρα

Λοιπόν, ἔτσι, ὅπως εἴπαμε. Ἕνα βαπόρι ποὺ σὲ παίρνει ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ καὶ σὲ πηγαίνει στὴν ἄλλη ἄκρη τοῦ Αἰγαίου. Κατόπι ἕνα αὐτοκίνητο, ποὺ τρέχει σαλπίζοντας χαρμόσυνα ἀνάμεσα σὲ πεῦκα καὶ σὲ δάση ἀπὸ ἐλῆές. Παντοῦ εἶνε περιβόλια μὲ ὅλα τὰ φρουτόδεντρα ποὺ γίνονται σ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα. Ἡ θάλασσα μιὰ ἁπλώνει ὡς τὶς ρόδες τοῦ αὐτοκινήτου, μιὰ σὲ κυττάζει ἀνάμεσ' ἀπ' τοὺς κορμοὺς καὶ τὶς ἀσημένιες φυλλωσιές. Σὲ κυττάζει μὲ τὰ γαλανά της μάτια. Ἐδῶ εἶνε τὸ νησί, ὅπου ἡ πιὸ μεγάλη ποιήτρια τῶν αἰώνων τραγούδησε τὸν ἔρωτα καὶ μόνο τὸν ἔρωτα. Καὶ τὸ τραγοῦδι της μᾶς ἔρχεται ἀνάμεσ' ἀπ' τοὺς αἰῶνες καὶ τὰ παγερὰ περασμένα, ζεστὸ καὶ φλεγόμενο, ὅπως τὴ μέρα ποὺ πρωτοτραγουδήθηκε.

Μοῦ ἔσεισε τὰ φρένα ὁ ἔρωτας
σὰν τὴν ἀναμμὴ ποὺ πέφτει μέσα στὰ (δριὰ τοῦ βουνοῦ
καὶ τὰ τινάζει σύρριζα...

Οἱ ἀρχαῖοι λέγανε ξαφνιασμένοι γιὰ τὰ τραγούδια της:

— Τὰ λόγια της βγαίνουν ἀνακατεμένα μὲ τὴ φωτιά!

Καὶ ὁ σοφὸς Σόλων, ὅταν ἄκουσε στὰ βαθειὰ γεράματά του μιὰ συντροφιὰ νέους νὰ τραγουδᾶνε τοὺς στίχους της, παρακάλεσε νὰ τοῦ γράψουν τὴν ἐρωτικὴ ὠδὴ ποὺ ἄκουσε, γιὰ νὰ προφτάσῃ νὰ τὴ μάθῃ πρὶν πεθάνῃ. Ὅποιος δὲ διαβάσῃ ἐδῶ, ποὺ γράφηκαν, τραγουδήθηκαν καὶ χορεύτηκαν, αὐτοὺς τοὺς στίχους, δὲν ἀπογεύτηκε τὴ γοητεία τῆς Ψάπφας.

Ἐδῶ εἶνε ἡ Λέσβος, τὸ νησὶ τῆς Λύρας. Δὲν εἶνε νησὶ τοῦτο. Εἶνε ἕνα μαγικὸ περιβόλι ποὺ πλέει μέσα στὴν πιὸ γαλάζια θάλασσα τοῦ κόσμου. Ἕνα καράβι εἶνε πράσινο, πορφυρὸ καὶ χρυσό, ὅπου μιὰ αἰώνια ἄνοιξη ἰσάρει τὶς μεταξωτὲς παντιέρες της πάνω στὰ ἀμέτρητα κατάρτια. Λεῦκες ἴσιες, ἀσημένιες, καὶ τὰ δριὰ τῆς ὠδῆς τὰ προαιώνια καὶ οἱ γλυκοὶ ἐλιῶνες. Εἶνε τὸ θᾶμα ποὺ ἔκαμε ὁ Πᾶν μέσα στὸ καράβι τὸ Μηθυμνιώτικο, ποὺ χώρισε τὸ Δάφνη ἀπ' τὴ Χλόη. Ὁ κισσὸς σκάλωσε πυκνὸς καὶ πράσινος πάνω στὰ κατάρτια, τύλιξε τὶς ἀκτῖνες, ἔδεσε τὰ κουπιὰ πάνω στοὺς σκαρμούς. Ἀπ' τὰ σκοινιὰ κρεμάστηκαν σὰν πράσινες σημαῖες, κληματίδες ἀνθισμένες καὶ χρυσᾶ τααμπιὰ σταφύλια. Κι' ἀπὸ παντοῦ — στεριᾶς καὶ θάλασσας — ἀκουγόταν τὸ μανικὸ σουραῦλι τοῦ θεοῦ. Ἔτσι ἀπόμεινε ἀπὸ τότες. Τὸ ἀνθισμένο καράβι πλέει ἀκόμα ἀνάμεσα Ἑλλάδα καὶ Ἀνατολὴ κι' ὁ ἄσπρος ἀφρὸς στεφανώνει τὰ βρεχάμενά του. Ἕνα κομμάτι Ἑλλάδα, ὅπου ὅλες οἱ γραμμὲς τῶν βουνῶν χορεύουν μὲ τοὺς ἀρχαίους ρυθμοὺς καὶ κυματίζονται μὲ τὴν ἀνάλαφρη χάρη τῆς φυλῆς ποὺ γέννησαν. Ἐδῶ τὸ χῶμα φυλάγει τὶς πατημασιὲς ἀπ' τὰ χορευτικὰ πέδιλα τῆς «γλυκοχαμογελούσας» τῆς «ἰοπλόκαμης». Ἐδῶ τὸ χρῶμα τραγουδᾶ, σὰν τἀηδόνι. Ὅμως ἐτοῦτη ἡ Ἑλλάδα δὲν ἔχει τίποτα ἀπ' τὴν Ἀττικὴ γυμνότητα, τὴν ἥρεμη καὶ ἀποπνευματωμένη. Ἐδῶ ὅλα εἶνε παθητικὰ καὶ ἔντονα καὶ λυρικά. Μιὰ Ἑλλάδα ποὺ πῆρε τὴ χλιδὴ τῆς Ἀνατολῆς καὶ τὴν ἔκαμε αἴσθημα καὶ ἁρμονία.

Περπατᾶς μὲ σεβασμὸ μέσα στὸν ἱερὸν ἐλιῶνα. Τὸ φῶς περνᾷ σμαραγδὶ καὶ σκορπίεται διακριτικά. Ὅλα εἶνε κατανυκτικὰ καὶ ἡσυχα, ὅπως μέσα σὲ μιὰν ἐκκλησία, σὰν ἔρχεται τὸ βράδυ. Καὶ ὅμως οἱ κορμοὶ τῶν δέντρων κινοῦνται μὲ τὶς πιὸ περιπαθεῖς προσπάθειες. Γονατίζουν γιὰ νὰ προσευχηθοῦν μὲ τὰ χέρια ψηλά, καὶ στὰ χέρια τους κραταῖνε δοξαστικὰ τὰ λεπτὰ λυγερὰ κλωνιά τους. Συστρέφονται μὲ λαχτάρα, μὲ κόπο ἢ μὲ ἀγωνία. Τὸ χῶμα εἶνε ζεστό. Τὸ ἀγγίζεις μὲ τὴν παλάμη καὶ καταλαβαίνεις πὼς σιγοκαίει ἀκόμα ἀπὸ κάτου ἡ σαπφικὴ χόβολη.

Ἐδῶ, ἔλεγαν οἱ ἀρχαῖοι, τ' ἀηδόνια τραγουδᾶνε πιὸ γλυκὰ ἀπὸ τ' ἀηδόνια ὅλης τῆς ἄλλης Ἑλλάδας. Πηγαίνετε στὶς λόχμες τῆς Ἀκαγιάσσος, στὰ φαράγγια τῆς Συκαμινιᾶς, στὰ περιβόλια τοῦ Ἀκλειδιοῦ, νὰ τ' ἀκούσετε. Ἀλλοιώτικα δὲ θὰ καταλάβατε τίποτα. Ἀκόμα καὶ τώρα ποὺ θὰ σᾶς διηγηθῶ τὴν παράδοση:

Ὅταν οἱ ἄγριες μαινάδες σπαράξανε τὰ θεῖα μέλη τοῦ Ὀρφέα στὴ Θράκη, τὸ κῦμα τὸ αἰγαῖο πῆρε τὸ ἐξαίσιο κεφάλι καὶ τὴ λύρα καὶ τὰ ταξίδεψε ὥς τ' ἀκρογιάλι τῆς Λέσβος. Μέσα στὴ χρυσῆν ἀμμουδιὰ παραχώθηκε τὸ κεφάλι, 'κεῖ κοντὰ στάθηκε ὀρθὴ καὶ ἡ Ὀρφικὴ λύρα. Καὶ σὰν φύσηξε ὁ μπάτης, ἀνάμεσα ἀπ' τὶς χορδὲς, ἡ λύρα ἄρχισε νὰ τραγουδᾷ γλυκὰ καὶ λυπητερὰ μὲ τὴ μαγικὴ λαλίτσα της, κι' ὁ τόπος γιόμισε μουσικὴ καὶ γλυκὸ κλάμα. Τρέξαν οἱ νύμφες καὶ πήρανε τὸ τραγοῦδι, πέταξαν ἕνα γύρω κοπαδιαστὰ καὶ τ' ἀηδόνια καὶ τὸ ξανάπανε. Ἀπὸ τότες εἶνε ποὺ τραγουδοῦν ἔτσι γλυκά.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

Ὁ ἀγὼν τῆς ἐπιστήμης

Τὸ ἐφετεινὸν Διεθνὲς Ἀντιφυματικὸν Συνέδριον

Ἤρχισεν ἀπὸ προχθὲς τὰς ἐργασίας του εἰς τὴν Βαρσοβίαν τὸ 9ον διεθνὲς συνέδριον κατὰ τῆς φυματιώσεως. Ἀπὸ τοῦ 1920, ἀφ' ἧς συνεπήχθη ἡ σχετικὴ διεθνὴς ὀργάνωσις, τὸ συνέδριον αὐτὸ συνῆλθεν εἰς Παρισίους, Λονδῖνον, Βρυξέλλας, Λωζάννην, Βάσιγκτων, Ρώμην, Ὄσλο (Χριστιανίαν) κα: "Ἀμστερνταμ. Ὀργανώνεται δὲ κατ' ἔτος πρὸς τὸν σκοπὸν ἀνταλλαγῆς γνωμῶν ὅσον ἀφορᾷ τὰ κυριώτερα προβλήματα τοῦ κατὰ τῆς φυματιώσεως ἀγῶνος καὶ ἐναρμονισμοῦ τοῦ ἀγῶνος τούτου εἰς τὰς διαφόρους χώρας.

Εἰς τὸ συνέδριον μετέχουν ἤδη δι' ἀντιπροσώπων των 35 χῶραι. Οἱ ἀντιπρόσωποι αὐτοί, τῶν μεγαλυτέρων τοῦλάχιστον χωρῶν, δὲν ἀρκοῦνται εἰς τὴν παροχὴν ξηρῶν στατιστικῶν πληροφοριῶν περὶ τῆς ὑγιεινῆς καταστάσεως εἰς τὴν οἰκείαν χώραν των καὶ ἰδίᾳ περὶ τῶν προόδων τοῦ ἀντιφυματικοῦ ἐν αὐτῇ ἀγῶνος, ἀλλὰ παρακολουθοῦν τὴν σχετικὴν νομοθεσίαν καὶ φροντίζουν νὰ ἐναρμονίσουν αὐτὴν πρὸς τὰς ἑκάστοτε ἀποφάσεις τῶν κατ' ἔτος συνεδρίων, λαμβανομένας ἐπὶ τῇ βάσει τῆς γενικῆς πείρας τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης ἐν προκειμένῳ, οὕτως ὥστε ἡ ἄμυνα τῆς ἀνθρωπότητος ἐναντίον τῆς φοβερᾶς αὐτῆς μάστιγος νὰ εἶνε πλήρως συντονισμένη.

Ἡ διεθνὴς ἕνωσις ἐναντίον τῆς φυματιώσεως, ἡ ὁποία ὀργανώνει τὰ ἐτήσια αὐτὰ συνέδρια, ἐνδιαφέρεται ἐπίσης ὅπως πραγματοποιήσῃ μίαν πρακτικὴν συνεννόησιν μεταξὺ τῶν διαφόρων ὀργανισμῶν κοινωνικῆς ὑγιεινῆς εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

Τὸ ἔργον της εἶνε ὁμολογουμένως δυσχερές, ἀλλ' ἡ συντελεσθεῖσα μέχρι τοῦδε πρόοδος πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην εἶνε λίαν εὐοίωνος. Τὸ περιεργότερον εἶνε ὅτι τὸ ἔργον αὐτὸ εἶχε τὴν ἀρχήν του εἰς μίαν πρωτοβουλίαν περισσότερον πολιτικὴν παρὰ καθαρῶς ἐπιστημονικήν. Τῷ 1920, ὁ ἐθνικὸς ἀντιφυματικὸς σύνδεσμος τῆς Γαλλίας εἶχε τὴν ἔμπνευσιν νὰ καλέσῃ εἰς διεθνὲς συνέδριον ὅλας τὰς χώρας ποὺ μετεῖχαν εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν. Ἔκτοτε, τεθέντος κατὰ μέρος οἱουδήποτε πολιτικοῦ σκοποῦ, καθιερώθησαν κατ' ἔτος τὰ ἀντιφυματικὰ συνέδρια ἐντὸς εὐρυτέρου διεθνοῦς πλαισίου, εἰς τὰ ὁποῖα ἐδήλωσαν συμμετοχὴν ὅλα σχεδὸν τὰ ὀργανωμένα κράτη τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς, παντοῦ ὅπου ἡ φυματίωσις κάμνει θραῦσιν καὶ δεκατίζει τοὺς ἀτυχεῖς πληθυσμούς.

Ὁ ἐθνικὸς ἀντιφυματικὸς σύνδεσμος τῆς Γαλλίας ἔκαμεν ὁμολογουμένως πολλὰ ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ τῶν συνεδρίων, κυρίως χάρις εἰς τὴν συμμετοχὴν δύο κορυφῶν τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης, τοῦ Καλμὲτ καὶ τοῦ Λεὸν Μπερνάρ, ἀποθανόντων πρό τινων μηνῶν. Ἡ συνδρομὴ τούτων εἰς τὴν καταπολέμησιν τῆς φυματιώσεως εἶνε παγκοσμίως ἀνεγνωρισμένη. Ὁ πρῶτος ἔχει σώσει χιλιάδας ἀνθρώπων μὲ τὸν πασίγνωστον ὄρρὸν, ποὺ φέρει τὸ ὄνομά του, δι' ἐμβολιασμοῦ τῶν βρεφῶν. Ὁ δεύτερος, ὁ ὁποῖος μέχρι τοῦ θανάτου του ἦτο γενικὸς γραμματεὺς τῆς διεθνοῦς ἑνώσεως, ἔδωσε διὰ τῆς διδασκαλίας του κατευθύνσεις ἀκλονήτους εἰς τὸν ἀγῶνα ἐναντίον τῆς τρομερᾶς μάστιγος τῆς ἀνθρωπότητος. Δι' αὐτὸ, κατὰ τὴν προχθεσινὴν ἐναρκτήριον συνεδρίασιν τοῦ ἐφετεινοῦ συνεδρίου τῆς Βαρσοβίας, τὰ ὀνόματα τῶν Καλμὲτ καὶ Μπερνὰρ ἀνεφέρθησαν εἰς εὐλαβὲς μνημόσυνον.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ, ὁ διευθυντὴς τοῦ ἐθνικοῦ ἀντιφυματικοῦ συνδέσμου τῆς Γαλλίας παρέσχε τὰς ἀκολούθους πληροφορίας περὶ τοῦ μέχρι τοῦδε ἔργου τοῦ συνδέσμου τούτου, αἱ ὁποῖαι νομίζομεν ὅτι ἠμποροῦν νὰ εἶνε χρήσιμοι καὶ δι' ἡμᾶς, πρὸς μελέτην καὶ συγκριτικὴν παρατήρησιν:

Ἀφ' ἧς, τῷ 1919, ἐψηφίσθη ὁ γαλλικὸς νόμος περὶ σαναστορίων, ὁ ἐθνικὸς ἀντιφυματικὸς σύνδεσμος τῆς Γαλλίας καθώρισε πρόγραμμα σαφὲς διὰ τὴν ἀναδιοργάνωσιν τούτων ἐπὶ νέων βάσεων. Ἄλλοτε τὰ σανατόρια ἦσαν κυρίως διὰ τὰ πρῶτα στάδια τῆς φυματιώσεως. Ἔκτοτε, προσετέθη εἰς τὸν σκοπὸν των τοῦτον, τὸν ἐντελῶς περιωρισμένον, καὶ ἡ ἰατρο-χειρουργικὴ θεραπεία ἀπεστενῶν πολὺ προχωρημένων σταδίων. Τὰ δὲ ἀποτελέσματα ὑπῆρξαν θαυμάσια.

Εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ 1919 ὑπῆρχαν εἰς ὅλην τὴν Γαλλίαν 70 μόνον πρόχειρα ἰατρεῖα ἀντιφυματικά. Ὁ ἀριθμὸς των σήμερον ἔχει φθάσει τὰ 814. Ὁ σύνδεσμος φροντίζει διὰ τὴν κατανομὴν τῶν κρατικῶν ἐπιχορηγήσεων πρὸς ὅλα αὐτὰ τὰ ἰατρεῖα, ὅπως καὶ διὰ τὸν «ἀντιφυματικὸν» των ἐξοπλισμόν, καὶ ἐν γένει διὰ τὴν καλὴν των λειτουργίαν.

Ὁ σύνδεσμος συντηρεῖ ἐπίσης, δι' ἐξόδων του, σχολὴν νοσοκόμων — ἐπισκεπτριῶν, ἡ ὁποία περιλαμβάνει ἤδη 67 ἐσωτερικὰς μαθητευομένας καὶ πολλὰς ἐξωτερικάς. Ἀπὸ τὴν σχολὴν ἔχουν μέχρι τοῦδε ἀποφοιτήσει ὑπὲρ τὰς 700 νοσοκόμους. Ἐπὶ πλέον, ὁ ἐθνικὸς ἀντιφυματικὸς σύνδεσμος τῆς Γαλλίας διατηρεῖ ἰδιαιτέραν στατιστικὴν ὑπηρεσίαν, ἡ ὁποία ἐξακριβώνουσα τὰ αἴτια τῆς φυματιώσεως καὶ τὴν ἀναλογίαν τῆς ἐξ αὐτῶν θνησιμότητος, ἀποτελεῖ τὴν μοναδικὴν ἀσφαλῆ πηγὴν πληροφοριῶν ὡς πρὸς τὸ θέμα τοῦτο.

Κατὰ τὰς θεωρίας τοῦ ἀειμνήστου Μπερνάρ, ἡ προφύλαξις τοῦ παιδιοῦ ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τοῦ κατὰ τῆς φυματιώσεως ἀγῶνος. Τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἡ προφύλαξις αὐτὴ θὰ εἶνε πλήρης, ἡ μάστιξ τῆς φυματιώσεως θὰ ἔχῃ σχεδὸν ἐκλείψει ἀπὸ τὸν κόσμον. Δι' αὐτὸν τὸν λόγον τόση ἀποδίδεται σήμερον σημασία εἰς τὸν ἐμβολιασμὸν τῶν βρεφῶν διὰ τοῦ ἀντιφυματικοῦ ἐμβολίου Καλμέτ, συνεπείᾳ τοῦ ὁποίου ἡ θνησιμότης τῆς παιδικῆς ἡλικίας ἐκ φυματιώσεως ἔχει τόσον περιορισθῆ εἰς τὴν Γαλλίαν, ὥστε οἱ Γάλλοι νὰ θεωροῦν τὸν ὄρρὸν τοῦτον ὡς σωτήριον καὶ νὰ τὸν συνιστοῦν ἐκθύμως εἰς ὅλα τὰ κράτη. Εἶνε πιθανὸν ὅτι ἡ ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου συζήτησις εἰς τὸ ἐφετεινὸν συνέδριον τῆς Βαρσοβίας θὰ ἀπολήξῃ εἰς συγκεκριμένας ἀποφάσεις, μὲ τάσιν πάντοτε τὸν ὑποχρεωτικὸν διὰ νόμου ἐμβολιασμὸν δι' ἀντιφυματικοῦ ἐμβολίου, ὅπως συμβαίνει μὲ τὸ ἐμβόλιον κατὰ τῆς εὐλογιᾶς.

Ἡ διαρκὴς ἀγωνία

Ὁ Πρόεδρος Ροῦζβελτ καὶ ὁ κίνδυνος μελλοντικοῦ πολέμου

Συνομιλίαι μὲ τὸν ἄρχοντα τοῦ Λευκοῦ Οἴκου

Ἡ ἀμερικανικὴ παράδοσις ἀπαγορεύει τὴν λῆψιν καὶ τὴν δημοσίευσιν συνεντεύξεων μὲ τὸν Πρόεδρον τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Ὅταν ὅμως ἔχῃ κανεὶς τὴν εὐκαιρίαν καὶ τὴν τύχην νὰ γίνῃ δεκτὸς εἰς τὸν οἰκογενειακὸν κύκλον τοῦ Ἀμερικανοῦ Προέδρου, τότε εἶνε πολὺ δύσκολον νὰ μὴ ὑποκύψῃ εἰς τὸν πειρασμὸν καὶ νὰ μὴ δώσῃ μίαν ζωντανὴν εἰκόνα τοῦ Φραγκλίνου Ροῦζβελτ, καθὼς τὸν ἐμφανίζουν τὰ λόγια καὶ αἱ ἰδέαι του.

Ὀφείλεται εἰς τὴν φήμην τῆς προσωπικότητος τοῦ Ἀμερικανοῦ Προέδρου, θὰ ἔλεγε κανεὶς, ἡ συνυφασμένη μὲ ἐμπιστοσύνην καὶ ἀγάπην δημοτικότης, ἡ ὁποία συνδέει τὸν ἀνώτατον αὐτὸν ἄρχοντα μὲ ἕνα ἔκαστον τῶν πολιτῶν του. Ἀκόμη καὶ οἱ πολιτικοί του ἀντίπαλοι μὲ πολὺ μεγάλην δυσκολίαν ἀποφεύγουν τὴν φυσικὴν αὐτὴν γοητείαν, ποὺ ἀσκεῖ ἡ προσωπικότης τοῦ Φραγκλίνου Ροῦζβελτ καὶ χωρίζουν πάντοτε τὰς ἰδέας, ποὺ καταπολεμοῦν, ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον, τὸν ὁποῖον ἐκτιμοῦν καὶ σέβονται. Ὁ Φραγκλῖνος Ροῦζβελτ εἶνε, καθὼς λέγουν οἱ Ἀμερικανοί, popular, ἐν τούτοις ἡ καθιερωμένη αὐτὴ λέξις δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐκφράσῃ τὴν πραγματικότητα, διότι δὲν εἶνε ἁπλῶς δημοτικότης ἢ ὑπὲρ πᾶν μέτρον ἐμπιστοσύνη καὶ συμπάθεια, ποὺ ἐμπνέει εἰς ὅλους ἡ φυσικὴ αὐτὴ γοητεία, ποὺ ἀποτελεῖ τὸ ἀσφαλέστερον μυστικὸν τῆς δυνάμεως. Ὁσάκις εἶχα τὴν εὐτυχίαν νὰ ὁμιλήσω μὲ τὸν Ἀμερικανὸν Πρόεδρον, ἐδοκίμασα ἕνα αἴσθημα βαθυτάτης γαλήνης. Ὁ Ροῦζβελτ εὗρε τὸν τρόπον, εἰς ἐποχὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐθεωρήθη ὑπὸ πολλῶν ἀναγκαία «ἀπολυταρχικὴ ἐπιβολὴ» — πρόκειται περὶ φράσεως τοῦ ἰδίου — ν' ἀσκήσῃ ἐπὶ τοῦ ἀμερικανικοῦ λαοῦ τὴν ἀνωτέραν ἐκείνην φυσικὴν ἐπιβολὴν, ποὺ κατέστησε δυνατὴν τὴν ἐφαρμογὴν τῶν μέτρων του.

Ἰδιαιτέραν προξενεῖ πάντοτε ἐντύπωσιν τὸ γεγονὸς, ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς, καὶ τώρα ἀκόμη, ποὺ κατέλαβε τὸ ὕπατον ἀξίωμα τῆς χώρας του, ἐξακολουθεῖ νὰ διάγῃ τὸν ἴδιον λιτὸν οἰκογενειακὸν β

Θεάματα

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΜΠΟΡΙΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ "Ι. Μ. ΧΡΥΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ & ΑΔΕΛΦΟΙ,,

Πρόσκλησις Τακτικής Γενικής Συνελεύσεως

Συμφώνως τῳ ἄρθρῳ 32 τοῦ Ἐπιβ. νόμου Κατασταστικοῦ, καλοῦνται οἱ κ.κ. μέτοχοι τῆς Ἑταιρείας εἰς τακτικὴν γενικὴν συνέλευσιν, συγκροτηθεῖσαν τὴν 29ην Σεπτεμβρίου ἐ. ἐ., ἡμέρα Σάββατον καὶ ὥραν 11 π. μ. ἐν τῷ γραφείῳ τῆς εἰς ὁδὸν Σταδίου 31 ἰδρυμένης Ἑταιρείας.

Θέματα τῆς γενικῆς συνελεύσεως ἐ. ἐ. εἶναι:

1) Ἀκρόασις τῆς λογοδοσίας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διὰ τὰ κατὰ τὴν ἐκτίμησιν ἐνεργηθέντα ἔτη.

2) Ἀναπολογισμὸς τῆς ἐνδόξεως τῶν Θεμάτων.

3) Ἔγκρισις τοῦ Γενικοῦ Ἰσολογισμοῦ καὶ λογαριασμῶν χρήσεως.

4) Ἀπαλλαγὴ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Διευθύνσεως ἀπὸ παντὸς δι' τὴν ἀνωτέρω χρῆσιν εὐθύνης.

5) Ἐκλογὴ τακτικῶν καὶ ἀναπληρωματικῶν ἐλεγκτῶν διὰ τὴν ἐξῆς χρῆσιν τρεχούσαν χρῆσιν.

Οἱ ἔδοντες νὰ ἐλθοῦν μέρος εἰς τὴν συνέλευσιν ἀπαιτεῖται νὰ κατάθεσῃ τοὺς τίτλους μετοχῶν τῆς Ἑταιρείας, ὅσοι, κατὰ τὸ ἄρθρον 36 τοῦ Καταστατικοῦ, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοιοῦτον ἄρθρον ἀπὸ τῆς συνελεύσεως ἔχουν ἀποφασίσει νὰ μὴ ἀναβάλωσι τὴν ἀξίαν τῶν καλλιεμπόρων τῶν ἐμπορευμάτων. Τῶν τίτλων τῶν μετοχῶν ἡ ἀξία ἐπιστεύθη τὴν ἡμερησίαν αὐτὴν ἀπόφασιν.

ΑΙ ΕΤΑΙΡΕΙΑΙ

"ΕΝΙΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ ΓΑΛΛΙΑΣ,,

Ἀδρούσιον ἐν Παρισίοις, ὁδὸς νὰ Ρεσσελέ, ἀριθ. 87, ἔχουσι τὴν τιμὴν νὰ ἀφίσουν εἰς γνῶσιν τῶν κ.κ. ἐπιβόρων καὶ Μεσιτῶν ἀσφαλειῶν, ὅτι κατὰ τὴν κ. ἐκτακτοῦ συνέλευσιν, ἡτις ἔσχεν χώραν εἰδικοῦ Διευθυντοῦ καὶ ἄλλων τῶν Ἀντιπροσώπων ἐν Ἑλλάδι κυρ. κ. ΘΕΟΛΟΓΟΥ ΚΑΝΤΑΡΖΗ ΔΗΝ καὶ Σιον.

Ἐν" ἐπομένῳ τοῦ διορισμοῦ νοτίου τῆ Γραικία τῆς Εἰδικῆς Διευθύνσεως διὰ τὴν Ἑλλάδα τὸν κ. Ἀνῆρ Ἐπιφανεῖον κατεστήσαν ἐν τῇ ὁδῷ Ἐρμοῦ πολίτης, ἀριθ. 2 (πλατεῖα Δουβαΐσιου) τηλέφ. ἀριθ. 23-691.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ ΓΑΙΑΝΘΡΑΚΩΝ

Ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὴν δι' ἐπιφοραγίσεων προσφορῶν ἐμπορικὴν ποσότητα τῶν γαιανθράκων ἀξιοσθένου πρωτείου τῶν ἀνθρακίων ἀξιοσθένου πρωτείου τῶν Ἑλληνικῶν Σιδηροδρόμων.

Ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Ἐμπορικῆς Ἐκμεταλλεύσεως τῶν Σιδηροδρόμων Πελοποννήσου ἐν Πειραιεῖ ἐν τῇ ὁδῷ Ἀκτῇ Μιαούλη 10 καθ' ἑκάστην ἐκτὸς τῶν ἐπισήμων ἑορτῶν καὶ Κυριακῶν ἀπὸ τῆς 8ης μέχρι τῆς 12ης ἑκάστης.

Προσφοραὶ ἐνσφραγισμένοι συνοδευόμεναι ὑπὸ τῆς ἐν ἰσχύϊ νομοθεσίας ἐγγυήσεως γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς 25 τρέχ. μηνὸς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4η Σεπτεμβρίου 1934.

(Ἐκ τῆς Ἐν. Διευθύνσεως)

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΤΙΜ. Α. ΠΑΡΗ

Μετεφέρθη ἐν τῷ μεγάρῳ Τσιωτσιωπόλου, ὁδὸς Λυκούργου 17, α' ὄροφος, ἀριθ. γραφείου 2—3. Ὧραι ἐπισκέψεως ἐν τῷ π. μ.—1 μ. μ.

Ἀπὸ Πρωΐας εἰς Πρωΐαν

Πολὺ ἀργά!

Ἐν ἦταν ἀλήθεια! ... Ἐν ἦταν ἀλήθεια! ... Ἐπιτέλους ἀπόψε μαζί μὲ ὅλα, ὅσα ἡ ἀνθρωπότης ἐπιθυμεῖ νὰ γίνῃ ἀπὸ τὴν ἀρχαιότερη ζωήν της μέχρι τῆς σήμερον, ἐπιτέλους ἀπόψε θὰ ἀκούσῃ καὶ θὰ γνωρίσῃ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος ἐπί τῆς ὁδοῦ Σταδίου 31 γράφει τὴν Ἐπαρχίαν.

Θέματα τῆς γενικῆς συνελεύσεως ἐ. ἐ. εἶναι:

1) Ἀκρόασις τῆς λογοδοσίας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διὰ τὰ κατὰ τὴν ἐκτίμησιν ἐνεργηθέντα ἔτη.

2) Ἀναπολογισμὸς τῆς ἐνδόξεως τῶν Θεμάτων.

3) Ἔγκρισις τοῦ Γενικοῦ Ἰσολογισμοῦ καὶ λογαριασμῶν χρήσεως.

4) Ἀπαλλαγὴ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Διευθύνσεως ἀπὸ παντὸς δι' τὴν ἀνωτέρω χρῆσιν εὐθύνης.

5) Ἐκλογὴ τακτικῶν καὶ ἀναπληρωματικῶν ἐλεγκτῶν διὰ τὴν ἐξῆς χρῆσιν τρεχούσαν χρῆσιν.

Οἱ ἔδοντες νὰ ἐλθοῦν μέρος εἰς τὴν συνέλευσιν ἀπαιτεῖται νὰ κατάθεσῃ τοὺς τίτλους μετοχῶν τῆς Ἑταιρείας, ὅσοι, κατὰ τὸ ἄρθρον 36 τοῦ Καταστατικοῦ, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοιοῦτον ἄρθρον ἀπὸ τῆς συνελεύσεως ἔχουν ἀποφασίσει νὰ μὴ ἀναβάλωσι τὴν ἀξίαν τῶν καλλιεμπόρων τῶν ἐμπορευμάτων. Τῶν τίτλων τῶν μετοχῶν ἡ ἀξία ἐπιστεύθη τὴν ἡμερησίαν αὐτὴν ἀπόφασιν.

Ἀνωνυμος Ἑταιρεία, ἡ ἑδρα τῆς ὁποίας θὰ ἀναφερθῇ ἐν τῷ ἀρχῷ τῆς Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας, ὡς ἀνωνυμος ἑταιρεία ἐν τῷ ἐμπορικῷ μητρῷῳ τῆς Ἑλλάδος. Ἡ Ἑταιρεία ἔχει ἀρχὴν τὴν ἐν Ἀθήναις τῇ 4η Σεπτεμβρίου 1934.

Ὁ Διοικητικὸν Συμβούλιον

Ραδιόφωνον

ΒΑΡΣΟΒΙΑ (1.345 μ.). 7.45 μ.μ. Φωνὴ Βαρσοβίας. 8.15 μ.μ. Ἀπὸ τὸ Μοντεκάρλο. Ὀπερα: Κοῦβῃ μπαλλάτα. Ἀκολουθίαν ἔρχονται: Ἀπόσπασμα ἐκ τῆς ὀπερέτας. 8.45 μ.μ. Δίσκοι. 9.15 μ.μ. Ἀπόσπασμα ἐκ τῆς ὀπερέτας. 10 μ.μ. Ἀπόσπασμα. 11.45 μ.μ. Μουσική χορῶν καὶ ἐλαφρὰ μουσική. 12.10 μ.μ. Δίσκοι.

ΒΕΛΓΡΑΔΙ (437 μ.). 7.30 μ.μ. Συμφωνικὴ ὀρχήστρα. 8 μ.μ. Ἀπόσπασμα. 8.40 μ.μ. Δίσκοι. 9.30 μ.μ. Συμφωνία ἐκ τῆς ὀπερέτας. 10 μ.μ. Ἀπόσπασμα ἐκ τῆς ὀπερας. 12 μετον. Δίσκοι.

ΒΙΕΝΝΗ (507 μ.). 6.30 μ.μ. Μουσικὴ ἀπὸ ἀναψυκτικὸν ἀρχήστρα. 8 μ.μ. Μέρος ἐκ τῆς ὀπερέτας Ἀρχιδούκισσα τῶν Ἀναψυκτικῶν Λιλιθέρμ. Ἐπεισόδια: Ἐπεισόδιον ἐξ ἀναψυκτικοῦ. Ἐπεισόδιον ἐξ Ἀθηναϊκῆς ὀρχήστρας ἐνὸς ἀπόν καὶ ἀρχαιοπρεποῦς ἀναψυκτικοῦ. Ἐπεισόδιον ἐξ ἀναψυκτικοῦ. Ἐπεισόδιον ἐξ Κωνσταντινουπόλεως. Τὸ ἀναψυκτικὸν Τσιγγανικὸν. 10.30 μ.μ. Δίσκοι.

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (550 μ.). 6 μ.μ. ΒΙΕΝΝΕΖΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ καὶ μουσικὴ ἐπὶ ἀρμονίκας. 7.50 μ.μ. Ὕμνοι. (Φωνὴ Πραγοῦ). Μέρος φωνῶν. Λαϊκὴ μουσικὴ ἀπὸ ἀναψυκτικὸν. Πρόκειται: Φαντασία ἐπὶ τῶν ἀρμονικῶν. Ἀπόσπασμα ἐκ τῆς ὀπερέτας Ἀνωδοῦ Ἀνωδοῦ. Δίσκοι. Ἀπὸ φίλμ. 9.30 μ.μ. Τραγουδάκια. Μουσικὴ ἀναψυκτικοῦ. Ἀπὸ τὴν ὀπερέτα. 12.35 μ.μ. Μουσικὴ χορῶν.

ΒΟΤΟΥΡΕΣΤΙ (394 μ.). 6 μ.μ. Σύμφωνα. 7.10 μ.μ. Ἑλληνικὴ φωνὴ. Ἀπόσπασμα ἐκ τῆς ὀπερέτας Ἀρχιδούκισσα τῶν Ἀναψυκτικῶν.

ΒΟΡ. ΙΤΑΛ. ΣΥΚΡΟΤΗΜΑ. (492-360-384-421-31-25-31). Ἀπὸ μουσικὴ ἐπὶ ἀρμονίκας. 8 μ.μ. Δίσκοι. 8.45 μ.μ. ΣΥΜΦΟΡΟΣ. Ἀπόσπασμα ἐκ τῆς ὀπερέτας ΔΕΛΗΗ ΑΓΓΕΛΙΚΗ. Ὀπερας τοῦ Ἀρμπόρ. 10 μ.μ. Ἀπόσπασμα ἐκ τῆς ὀπερέτας Ἀρχιδούκισσα τῶν Ἀναψυκτικῶν. 10.30 μ.μ. Δίσκοι. 11 μ.μ. Ἀπόσπασμα ἐκ τῆς ὀπερέτας Ἀρχιδούκισσα τῶν Ἀναψυκτικῶν (ἄνευ τῶν Ἀλιθέρμ). Ἐπεισόδια: Ἀναψυκτικὸν ἀρχήστρα. Ἀναψυκτικὸν ἀρχήστρα. Ἀναψυκτικὸν ἀρχήστρα.

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΗΡΧΙΣΕ ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΥΡΕΜΒΕΡΓΗΝ

ΤΟ ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ ΤΟΥ ΧΙΤΛΕΡ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 5. ('Αθην. Πρακτ.).— 'Αγγέλλεται έκ Νυρεμβέργης ότι ήρχισεν έκεῖ επισήμως τὸ συνέδριον τοῦ εθνικοσοσιαλιστικοῦ κόμματος. 'Εν ἀρχῇ ὡμίλησεν ὁ Ροῦντολφ Ἧς καὶ εἶτα ἀνεγνώσθη τὸ διάγγελμα τοῦ Χίτλερ.

Ὁ Φύρερ ἀναφέρεται εἰς τὸ ἔργον τοῦ τελευταίου δωδεκαμήνου, τὸ ὁποῖον ἐπέφερε τὴν δριστικὴν στερέωσιν τοῦ εθνικοσοσιαλιστικοῦ καθεστῶτος ἐν Γερμανίᾳ. «Ὑπῆρξε, γράφει τὸ διάγγελμα, ἔτος ἐργασίας, ἐργασίας ἐποικοδομητικῆς, ἐργασίας παραγωγικῆς. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπαναστατικὴν δρᾶσιν, αὕτη δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς λήξασα. Ἐπραγματοποίησεν εἰς ἀκέραιον πᾶν ὅ,τι θὰ ἠδύνατο νὰ ἐλπίσῃ τις ἐξ αὐτῆς. Αἱ ἐπαναστάσεις καταργοῦν μόνον. Μόνη ἡ ἐξέλιξις μεταβάλλει τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων. Ἀπευθύνομαι ἐπίσης πρὸς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι θέλουν νὰ ἀντλήσουν τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικρίσεως εἰς τὴν δυσαναλογίαν τὴν ὑφισταμένην μεταξὺ τῆς δυνάμεως τοῦ κινήματος μας καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀντιπροσώπων του, οἵτινες κατέχουν δεκάδας χιλιάδων θέσεων εἰς τὴν διακυβέρνησιν τοῦ Κράτους. Ἀλλ' ἐκεῖνο, ὅπερ δὲν ἐγένετο σήμερον, θὰ γίνῃ εἰς τὸ ἄμεσον μέλλον. Ἡ δύναμις τῆς ἰδέας μας δὲν ἐσβέσθη τὴν 30ὴν Ἰανουαρίου, ἀντιθέτως ἀρχίζει νὰ ριζοῦται ἐκεῖ ὅπου ἄλλοτε συνήντα τὴν μεγαλυτέραν ἐξωτερικὴν ἀντίστασιν. Ἀπὸ τῆς ὑπάτης διευθύνσεως τοῦ Κράτους μέχρι τῆς εὐρείας μάζης τῶν θέσεων τῶν δεκάδων χιλιάδων συνεργατῶν, ἡ εθνικοσοσιαλιστικὴ ἰδέα κατακτᾷ ὁλονὲν εὐρύτερον ἔδαφος. Ἡ Κυβέρνησις τοῦ εθνικοσοσιαλιστικοῦ Κράτους εἶνε ἀκλόνητος. Γνωρίζει τί θέλει καὶ θέλει ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον γνωρίζει. Ἡ μορφὴ τοῦ γερμανικοῦ βίου ἔχει δριστικῶς καθορισθῆ διὰ τὴν προσεχῆ χιλιετηρίδα».

Ἀνασκοπῶν εἶτα τὸ διαδραμὸν διάστημα καὶ τὰς λαϊκὰς ἐτυμηγορίας ἀπὸ τοῦ Μαρτίου 1933 ὁ Χίτλερ ἐτόνισεν ὅτι διὰ συντριπτικῶν πλειοψηφιῶν ἐνεκρίθησαν αἱ κυβερνητικαὶ ἀποφάσεις ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ ἐπιπέδου, ἐπιδοκιμασθέντος πλήρως τοῦ δόγματος τῆς συμφώνως πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ εθνικοσοσιαλισμοῦ διακυβερνήσεως τοῦ Κράτους. «Τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ ἐχθροί μας, κυρίως δὲ οἱ ἐκτὸς τοῦ Ράϊχ, διαβλέπουν εἰς τὰ 4 ἑκατομμύρια τῶν ἀρνητικῶν ψήφων τὴν ἀπειλητικὴν ἀντιπολίτευσιν, μᾶς προκαλεῖ μόνον τὸν γέλωτα. Ἡ ἀντιπολίτευσις αὕτη οὔτε πίστιν ἔχει, ἀλλ' οὔτε καὶ πρόγραμμα. Εἶνε τὰ συντρίμμματα ἀνατρεπτικῶν στοιχείων ἀποτελούμενα ἐξ ἀφρόνων ἢ ἀπλοϊκῶν, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν τίποτε ἄλλο τὸ κοινὸν εἰμὴ τὴν ἄρνησιν τῆς θετικῆς εθνικῆς ἐργασίας. Ἀλλὰ καὶ τὸ τελευταῖον τοῦτο ὑπόλειμμα τῆς ἀντιλήψεως τῆς ὑπάρξεως Κράτους μὴ εθνικοσοσιαλιστικοῦ θὰ διαλυθῇ διὰ τῆς προσεχοῦς μας ἐπιθέσεως. Τὸ δίκαιον τῆς ἰδέας μας, τὸ μεγαλεῖον τῶν κατορθωμάτων μας, τὸ ἀσκλόνητον τῆς θελήσεώς μας, θὰ κερδίσουν μεταξὺ τῶν ὑπολειμμάτων τούτων ἐκείνους οἱ ὁποῖοι εἶνε Γερμανοὶ καὶ δύνανται νὰ προσέλθουν εἰς τὰς τάξεις μας. Τὸ εθνικοσοσιαλιστικὸν κίμμα, ἐκτελεστὴς τῆς θελήσεως τοῦ ἔθνους, ἔχει καθήκον νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ πρόγραμμά του τὸ ἐγκριθὲν διὰ συντριπτικῆς πλειοψηφίας καὶ εἰς τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται ἀναγεγραμμένον ἐν ἐπικεφαλίδι ὡς πρώτιστον ἔργον ἡ ἐπικράτησις διὰ μιᾶς ἀδιαλείπτου ἐργασίας.

Γνωρίζομεν ὅλοι ἐκεῖνο πρὸς τὸν ὁποῖον τὸ ἔθνος ἀνέθεσε τὴν ἐντολὴν νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ ἔργον τοῦτο. Δυστυχία εἰς ἐκεῖνον ὁστις δὲν τὸ γνωρίζει ἢ τὸ λησμονεῖ. Κατὰ τὴν προσεχῆ χιλιετηρίδα ἐπαναστατικὸν κίνημα δὲν πρόκειται πλέον νὰ ἐκραγῇ εἰς τὴν Γερμανίαν.

Η ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

»Εἰς τὸ ἐπίπεδον τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς διεκηρύξαμεν κατὰ τὸν ἐπισημότερον τρόπον ἐνώπιον ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου τὰς ἀρχάς, μὲ τὰς ὁποίας τὸ γερμανικὸν ἔθνος ἐπιδιώκει, ἄνευ μίσους, ἄνευ αἰσθημάτων ἐκδικήσεως, τὴν εἰρήνην καὶ τὴν φιλίαν μετὰ τῶν πρώην ἐχθρῶν μας. Γνωρίζοντες τὰς ἐνδεχομένας συνεπείας ἑνὸς νέου πολέμου εἰς τὴν Εὐρώπην, ὅστις δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιφέρῃ ἄλλο τι εἰμὴ τὸ κομμουνιστικὸν χάος, ἐπράξαμεν πᾶν ὅ,τι ἦτο δυνατὸν ὅπως βελτιώσωμεν τὰς σχέσεις μας μετὰ τῶν πρώην ἐχθρῶν μας. "Αν καὶ αἱ αἰώνιοι ἐκκλήσεις μας παρέμειναν ἄνευ ἀπαντήσεως, γνωρίζομεν ὅτι οἱ λαοὶ δὲν ἐπιθυμοῦν τὸν πόλεμον, ἀλλὰ μικραὶ ὁμάδες διεθνῶν κερδοσκόπων, ἐνδιαφερόμεναι διὰ τὴν δημιουργίαν πολέμων ὅπως κερδίζουν καὶ οἱ ὁποῖοι οὐδέποτε προσωπικῶς λαμβάνουν μέρος εἰς τὸν πόλεμον. Δὲν μᾶς ἀπέλειψεν ἡ ἐλπὶς ὅτι τελικῶς θὰ ἀκούσουν τὴν ἐκκλησίν μας, ἀλλ' ἂς μὴ ἀμφιβάλλουν ὅτι τὸ γερμανικὸν ἔθνος εἶνε ἀποφασισμένον νὰ περιφρουρήσῃ δι' ὅλων τῶν μέσων τὴν τιμήν, τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ τὴν ἐλευθερίαν του. Οὐδέποτε θὰ παραιτηθῶμεν τῶν ἀναπαλλοτριώτων δικαιωμάτων τοῦ μεγάλου μας ἔθνους.»

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ, ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Ὁ Χίτλερ ἀπηρίθμησεν εἶτα τὰς οἰκονομικὰς καὶ ἐκπαιδευτικὰς προόδους τὰς πραγματοποιηθείσας ἀπὸ τῆς ἀναρρήσεως εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ εθνικοσοσιαλισμοῦ. «Προσεπαθήσαμεν, λέγει, νὰ συμβιβάσωμεν τὰ διάφορα δόγματα πρὸς τὸ νέον Κράτος καὶ εἶμεθα ἀποφασισμένοι νὰ θέσωμεν τέρμα —τοὐλάχιστον διὰ τὰς εὐαγγελικὰς Ἐκκλησίας— εἰς τὸν διασκορπισμὸν τῆς κεντρικῆς αὐτῶν ἐξουσίας καὶ νὰ τὰς συγκεντρώσωμεν εἰς μίαν μεγάλην εὐαγγελικὴν Ἐκκλησίαν. Ἐπίσης προσεπαθήσαμεν νὰ ἀποκαταστήσωμεν νομιμόφρονας σχέσεις μετὰ τῆς δευτέρας μεγάλης Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας. Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου τούτου τὸ ἔργον μας θὰ στεφθῇ ὑπὸ ἐπιτυχίας. Κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος θὰ ἐξακολουθήσωμεν νὰ ἐργαζώμεθα ὑπὲρ τῆς ἐσωτερικῆς τάξεως τοῦ κόμματος, ὑπὲρ τῆς καλυτέρας ἀναδιοργανώσεως τῶν σχηματισμῶν του, ὑπὲρ τῆς ἀπομακρύνσεως ἐξ αὐτοῦ ὅλων τῶν στοιχείων ἐκείνων τὰ ὁποῖα δὲν θὰ ἤθελαν νὰ παράσχουν ὑποταγὴν ἄνευ ὅρων, πίστιν ἀκλόνητον καὶ νομιμοφροσύνην. Θὰ ἐξαπολύσωμεν νέαν ἐπίθεσιν ὅπως προσεταιρισθῶμεν τοὺς συμπατριώτας μας ἐκείνους τοὺς ἀνήκοντας εἰς ἡμᾶς δικαιώματι αἵματος, ἀλλὰ καὶ θὰ ἀντιμετωπίσωμεν ἀποφασιστικῶς ὅλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι πιστεύουν ὅτι ἐπέστη ἡ στιγμὴ νὰ ἐπαναλάβουν τὸ καταστρεπτικὸν των ἔργον. Ἡ πυγμὴ τοῦ εθνικοσοσιαλιστικοῦ Κράτους θὰ τοὺς πλήξῃ. Θὰ πράξωμεν τὰ πάντα ὅπως στερεώσωμεν τὴν πίστιν καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην εἰς τὰς τάξεις τοῦ λαοῦ μας.

»Ζήτω ὁ γερμανικὸς λαός! Ζήτω τὸ εθνικοσοσιαλιστικὸν κόμμα! Ζήτω τὸ Ράϊχ!».

ΟΙ ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ ΤΟΥ ΟΘΩΝΟΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 5. ('Αθην. Πρακτ.). — Τὸ πρακτορεῖον Χαβᾶς πληροφορεῖται ἐκ Ρώμης, ὅτι ἀναφορικῶς πρὸς τὰς φήμας περὶ ἀρραβώνων τοῦ Ὄθωνος τῶν Ἀψβούργων μετὰ τῆς προγκηπίσσης Μαρίας, θυγατρὸς τοῦ βασιλέως τῆς Ἰταλίας, οἱ αὐτόθι καλῶς πληροφορημένοι κύκλοι φαίνονται ἔκπληκτοι καὶ δηλοῦν, ὅτι ἀγνοοῦν τελείως ἕνα τοιοῦτον σχέδιον, θέλοντες οὕτω νὰ ἀφήσουν νὰ ἐννοηθῇ ὅτι παρόμοιαι φῆμαι εἶνε ἀσύστατοι.

ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΜΠΕΝΕΣ-ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 5. ('Αθην. Πρακτ.). — 'Αγγέλλεται έκ Πράγας ὅτι, ἐξ ἀφορμῆς τῶν ἡμῶν περὶ συναντήσεως Μπένες—Μουσσολίνι, οἱ ἀρμόδιοι κύκλοι παρατηροῦν ὅτι ἡ προσέγγισις Γαλλίας καὶ Ἰταλίας δημιουργεῖ εὐνοϊκὸν ἔδαφος διὰ διαπραγματεύσεις μεταξὺ τῆς Μ. Ἀντάντ καὶ τῆς Ἰταλίας. Ἀλλὰ — προστίθεται εἶνε ἀκόμη ἀδύνατον νὰ εἴπῃ τις ἂν ἡ ἐνδεχομένη συνέντευξις Μπένες—Μουσσολίνι θὰ γίνῃ ἀμέσως μετὰ τὸ ταξίδιον τοῦ κ. Μπαρτοῦ εἰς Ρώμην.

ΑΤΥΧΗΜΑ ΕΙΣ ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΝ

Χθεσινὸν ραδιοτηλεγράφημα ἐκ Στοκχόλμης πρὸς τὸ Ἀθηναϊκὸν Πρακτορεῖον ἀνέφερεν ὅτι ἐλήφθη ἐκεῖ τὸ σῆμα κινδύνου ἐκ μέρους τοῦ ἑλληνικοῦ φορτηγοῦ «Κλεάνθης» καὶ ὅτι περιέργως τοῦτο ἠκουρώθη βραδύτερον. Προσετίθετο ὅτι τὸ ἑλληνικὸν φορτηγὸν συνεκρούσθη μὲ τὸ σοβιετικὸν «Τέμπο» παρὰ τὰς νήσους Ὄλαντ καὶ ὅτι σουηδικὸν ἀεροπλάνον προέβη εἰς ἐρεύνας, μὴ εὑρὸν οὐδαμοῦ τὸν «Κλεάνθην», προφανῶς βυθισθέντα.

Ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ σκάφους ἔλαβε χθὲς τὸ ἀπόγευμα ραδιογράφημα τοῦ πλοιάρχου κ. Δ. Γαρμπῆ, εἰς τὸ ὁποῖον ἀναφέρει οὗτος ὅτι πράγματι ὁ «Κλεάνθης» συνεκρούσθη εἰς τὴν Βόρειον Θάλασσαν, ἀλλ' ὅτι ὑπέστη ἐλαφρὰς μόνον ζημίας, κατέπλευσε δὲ εἰς Δάντσιχ πρὸς ἐπισκευήν.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΑΙ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΝΕΩΣΙΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΟΡΟΥΜΑΝΙΚΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Πεσμαζόγλου ἔσχε χθὲς τὴν ἑσπέραν εἰς τὴν ἐν Κηφισιᾷ οἰκίαν του σύσκεψιν μετὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Συμβατικοῦ κ. Βαλτῆ καὶ τοῦ ἐκ Βουκουρεστίου ἐπανελθόντος χθὲς γραμματέως τοῦ ἰδίου τμήματος κ. Χατζηβασιλείου, διὰ τὸ ζήτημα τῆς ὑπὸ διαπραγμάτευσιν ἑλληνορρουμανικῆς ἐμπορικῆς συμβάσεως. Ὁ κ. Χατζηβασιλείου ἀνέφερεν εἰς τὸν κ. Πεσμαζόγλου τὰ τῶν διεξαχθεισῶν ἐν Βουκουρεστίῳ διαπραγματεύσεων καὶ τὰ σημεῖα ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ ἐπέλθῃ σύμπτωσις ἀντιλήψεων, συνεπείᾳ τοῦ ὁποίου αἱ διαπραγματεύσεις αὗται ἀνεστάλησαν προσωρινῶς.

Ἡ προσεχὴς ἐν Γενεύῃ συνάντησις τοῦ κ. Μαξίμου μετὰ τοῦ συναδέλφου του τῆς Ρουμανίας κ. Τιτουλέσκου θὰ παράσχῃ τὴν εὐκαιρίαν νὰ συζητηθῇ καὶ τὸ ζήτημα τῆς ἑλληνορρουμανικῆς συμβάσεως, ὥστε νὰ ἐπιταχυνθῇ ἡ ἐπανάληψις τῶν σχετικῶν διαπραγματεύσεων. Πάντως αἱ διαπραγματεύσεις θὰ διεξαχθοῦν τὴν φορὰν ταύτην ἐν Ἀθήναις.

ΟΙ ΑΠΕΣΠΑΣΜΕΝΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΝ

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ ΤΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ

Εἰς ἀπογευματινὴν ἐφημερίδα ἀνεγράφησαν χθὲς πληροφορίαι, καθ' ἃς οἱ ἀπεσπασμένοι εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἀεροπορίας ἀξιωματικοὶ τοῦ Ναυτικοῦ κ.κ. Πινότσης, Οἰκονόμου καὶ Πρωτοπαπᾶς, παρουσιασθέντες ἐνώπιον τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἐν τῇ ἰδιότητί του ὡς Ὑπουργοῦ τῆς Ἀεροπορίας, ἀνέφερον εἰς αὐτὸν ὅτι ἀπεφάσισαν νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν, λόγῳ τῆς ἀντιδράσεως, τὴν ὁποίαν συνήντησαν ἐκ μέρους ἐνίων ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἀεροπορίας.

Ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ παρεκλήθημεν νὰ δηλώσωμεν, ὅτι αἱ ἀνωτέρω πληροφορίαι εἶνε ἀπολύτως ἀνακριβεῖς. Οὐδεὶς ἐκ τῶν ἀναφερομένων ἀξιωματικῶν παρουσιάσθη ἐνώπιον τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, οὔτε εἰς ἄλλον ἁρμόδιον ἀνεφέρθη τι σχετικὸν μὲ ὅθθεν διαθέσεις ἀξιωματικῶν τῆς Ἀεροπορίας ν' ἀπομακρυνθοῦν τοῦ Ὑπουργείου τούτου.

ΑΙ ΑΝΑΚΡΙΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΠΕΙΘΑΡΧΙΚΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΤΩΝ ΥΠΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

Ἐκ τῆς πορείας τῶν διεξαγομένων διοικητικῶν ἀνακρίσεων διὰ τὴν τελευταίαν ἀνατρεπτικὴν κίνησιν τῶν ὑπαξιωματικῶν τῆς ἀντιαεροπορικῆς πυροβολαρχίας προέκυψαν στοιχεῖα ἔνοχής κατὰ τοῦ ὀπολοχαγοῦ τοῦ πυροβολικοῦ κ. Γαλάνη. Οὗτος κατὰ τὴν ὥραν, καθ' ἣν ἐπρόκειτο νὰ ἐκραγῇ τὸ κίνημα, ἐθεάθη κατευθυνόμενος εἰς τὸ σύνταγμα βαρέος πυροβολικοῦ, ὅπου ὑπηρέτει. Ὅταν ἠρωτήθη ποῖος ὁ σκοπὸς τῆς μεταβάσεώς του εἰς τὸ σύνταγμα κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν, ἀπήντησεν ὅτι «κάτι τι πρόκειται νὰ γίνῃ ἀπόψε». Ὁ ἐν λόγῳ ὀπολοχαγὸς εἶνε προσωπικὸς φίλος καὶ συμπατριώτης τοῦ ἀποστράτου συνταγματάρχου κ. Νικλάμπα, φέρεται δὲ καὶ ἐνεργῶς ἀναμειγμένος εἰς τὴν ὀργάνωσιν «Σιδηρᾶ Εἰρήνη». Τὸ ὄνομά του εὑρέθη ἀναγεγραμμένον εἰς κατασχεθείσας καταστάσεις τῆς ἐν λόγῳ ὀργανώσεως.

Ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Φρουραρχείου κατηρτίσθη ἡ δικογραφία ἡ σχετικὴ μὲ τὴν ὑπόθεσιν καὶ διαβιβάζεται εἰς τὴν εἰσαγγελίαν τῶν Πλημμελειοδικῶν.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ στρατιωτικὸς δικαστικὸς σύμβουλος κ. Νιαβῆς θὰ συνεχίσῃ τὰς ἀνακρίσεις του.

Ὁ ἐνεργῶν τὰς ἀνακρίσεις διὰ τὴν στάσιν τῶν ὑπαξιωματικῶν τῆς ἀντιαεροπορικῆς πυροβολαρχίας ἀνακρίτης κ.Οἰκονομόπουλος ἐξήτασε χθὲς διαφόρους μάρτυρας. Σήμερον θὰ προσαχθοῦν ὅπως ἀπολογηθοῦν ἐνώπιον τοῦ κ. ἀνακριτοῦ οἱ συλληφθέντες ὡς ὑποκινηταὶ τῆς στάσεως ἀπόστρατοι ἀξιωματικοὶ κ. κ. Νικλάμπας καὶ Σαραντᾶκος.

Εἰς τὸν κ. Οἰκονομόπουλον παρεπέμφθη χθὲς καὶ ὁ ἰδιώτης Κωνσταντίνου, συλληφθεὶς διότι κατὰ τὴν ὥραν τῆς στάσεως μετέβη εἰς τὴν πυροβολαρχίαν καὶ ἐνεδύθη στρατιωτικὴν στολήν.

ΘΑ ΕΙΣΠΡΑΧΘΗ

ΤΟ ΔΕΚΑΛΕΠΤΟΝ ΤΩΝ ΤΡΟΧΙΟΔΡΟΜΙΚΩΝ

Εἰς χθεσινὴν συνεργασίαν τῶν ὑφυπουργῶν Συγκοινωνίας καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἀπεφασίσθη ὅπως εἰσπραχθῇ ὁπωσδήποτε τὸ δεκάλεπτον διὰ τὸ Ταμεῖον Συντάξεων Τροχιοδρομικῶν.

Ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦτο ἀπηυθύνθη καὶ σχετικὸν ἔγγραφον πρὸς τὸ ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν, ὅπως ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα.

Η ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΜΑΣ ΘΑ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΕΝ ΓΕΝΕΥΗ ΤΗΝ ΠΑΡΟΧΗΝ ΗΜΙΜΟΝΙΜΟΥ ΕΔΡΑΣΕΙΣ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ

ΤΑ ΠΕΡΙ ΣΥΝΑΨΕΩΣ ΝΕΟΥ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΟΥ ΣΥΜΦΩΝΟΥ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΑΠΛΩΣ ΠΕΡΙ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗΣ ΤΩΝ ΚΥΡΩΣΕΩΝ

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν συνεκροτήθη χθὲς τὴν μεσημβρίαν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ σύσκεψις, τῆς ὁποίας μετέσχον οἱ ὑπουργοὶ κ.κ. Κονδύλης καὶ Μάξιμος καὶ ὁ διευθυντὴς τῆς Α' Πολιτικῆς Διευθύνσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ρωσσέτης. Ἡ σύσκεψις περιεστράφη ἀποκλειστικῶς εἰς τὸν καθορισμὸν τῶν ἀπόψεων τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἐπὶ τῶν διαφόρων ζητημάτων, τὰ ὁποῖα θὰ προκύψουν ἐν Γενεύῃ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Συγκεκριμένως καθωρίσθη, ὅτι ἡ Ἑλλὰς θὰ ὑποστηρίξῃ τὴν ὑποψηφιότητα τῆς Τουρκίας διὰ μίαν τῶν κενουμένων ἡμιμονίμων ἑδρῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. "Οσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τῆς εἰσόδου εἰς τὴν Κ.Τ.Ε. τῆς Σοβιετικῆς Ρωσσίας ἡ Ἑλλὰς φυσικὰ δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ τηρήσῃ στάσιν διάφορον πρὸς ἐκείνην τὴν ὁποίαν ἐν προκειμένῳ θὰ τηρήσουν αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις. Σχετικῶς μάλιστα ἐδόθη ἐντολὴ εἰς τὸ Ἀθηναϊκὸν Πρακτορεῖον νὰ διαψεύσῃ τὸ ἀναγραφὲν εἰς γαλλικὴν ἐφημερίδα, ὅτι ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἶνε κεκηρυγμένος ἐναντίον τῆς εἰσόδου τῆς Ρωσσίας εἰς τὸν ὀργανισμὸν τῆς Γενεύης. Συζήτησις διεξήχθη ὡσαύτως κατὰ τὴν σύσκεψιν διὰ τὴν στάσιν, τὴν ὁποίαν θὰ τηρήσῃ ἡ ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία κατὰ τὴν ἐν τῇ Γενικῇ Συνελεύσει τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν συζήτησιν ἐπὶ τῆς προτάσεως τῆς πολωνικῆς κυβερνήσεως διὰ ζητήματα μειονοτήτων, ἐκρίθη δὲ ὅτι τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ὑπὸ τὴν ὁποίαν πρόκειται νὰ συζητηθοῦν τὰ ζητήματα ταῦτα εἶνε περιωρισμένον.

Ἡ ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ κ. Μαξίμου ἀναχωρεῖ αὔριον τὴν μεσημβρίαν εἰς Γενεύην μέσῳ Βενετίας διὰ τοῦ Ἰταλικοῦ τῆς γραμμῆς. Διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου τούτου ἀνήγγειλε διὰ χθεσινοῦ του τηλεγραφήματος ὅτι θὰ ταξιδεύσῃ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Τουρκίας Τεβφὴκ Ρουσδῆ βέης, ὁ ὁποῖος ἐκ Πειραιῶς θὰ συνταξειδεύσῃ μέχρι Βενετίας καὶ Γενεύης μετὰ τῆς ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας.

Η ΕΓΚΑΡΔΙΟΣ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΙΣ

Ἐξ ἁρμοδίας πηγῆς διευθυσθη ἡ χθεσινὴ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως πληροφορία τοῦ Πρακτορείου Χαβᾶς ὅτι εἰς τὴν Γενεύην πρόκειται νὰ ὑπογραφῇ καὶ νέον Ἑλληνοτουρκικὸν Σύμφωνον ἐγκαρδίου συνεννοήσεως. Ἡ πληροφορία, ἐκ παρεξηγήσεως προελθοῦσα, ἀναφέρεται προφανῶς εἰς τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν κυρώσεων τοῦ δευτέρου Ἑλληνοτουρκικοῦ Συμφώνου. Καὶ ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν κυρώσεων τούτων θὰ γίνῃ εἰς τὴν Γενεύην μεταξὺ τῶν Ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Ἑλλάδος, χωρὶς ν' ἀποκλείεται νὰ γίνῃ καὶ αὔριον ἐνταῦθα, ἐὰν τὸ ἀτμόπλοιον, δι' οὗ θὰ φθάσῃ ὁ Ρουσδῆ βέης, παραμείνῃ εἰς τὸν Πειραιᾶ πέραν τῆς ὥρας καὶ προλάβῃ οὗτος ν' ἀποβιβασθῇ καὶ ἀνέλθῃ εἰς Ἀθήνας.

Εἰς τὴν Γενεύην ἐξ ἄλλου, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐκεῖ συναντήσεως τῶν Ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν τῶν κρατῶν τῶν μετεχόντων τοῦ Τετραμεροῦς Συμφώνου τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως, θὰ καθορισθῇ ὁ χρόνος καὶ ὁ τόπος τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν κυρώσεων καὶ τοῦ Συμφώνου τούτου. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, θὰ ὁρισθῇ νὰ γίνῃ εἰς τὴν Ἄγκυραν τὸν προσεχῆ Ὀκτώβριον, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐκεῖ μελλούσης νὰ συνέλθῃ Διασκέψεως τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 5 ('Αθην. Πρακτ.).— Τὸ Πρακτορεῖον Χαβᾶς δημοσιεύει σήμερον τηλεγράφημα ἐξ Ἀθηνῶν, διὰ τοῦ ὁποίου ἀνασκευάζεται ἡ χθεσινή του εἴδησις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως περὶ ὑπογραφῆς Ἑλληνοτουρκικῆς συνθήκης ἐγκαρδίου συνεννοήσεως ἐν Γενεύῃ κατὰ τὴν προσεχῆ συνάντησιν τῶν κ. κ. Μαξίμου καὶ Τεβφὴκ Ρουσδῆ βέη. Τὸ σημερινὸν τηλεγράφημα τοῦ Χαβᾶς ἐξ Ἀθηνῶν ἐπεξηγεῖ ὅτι ἐγκάρδιος συνεννόησις ὑφίσταται ἤδη μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν καὶ ὅτι εἶνε δυνατὸν νὰ καταστῇ μεγαλυτέρα. Εἰς τὴν Γενεύην ὁ Ἕλλην Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν θὰ ὑποστηρίξῃ τὴν εἴσοδον τῆς Τουρκίας εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Κ.Τ.Ε. Εἰς τὴν Ἄγκυραν τὸν Ὀκτώβριον θὰ ἀνταλλαγοῦν αἱ κυρώσεις τοῦ ὑπογραφέντος πέρυσιν Ἑλληνοτουρκικοῦ Συμφώνου ἐγκαρδίου Συνεννοήσεως, ἴσως δὲ ἐκ τούτου νὰ προῆλθεν ἡ χθεσινὴ παρεξήγησις κατὰ τὴν μετάδοσιν τῆς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως πληροφορίας εἰς Παρισίους.

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΕΠΙΣΤΡΕΦΕΙ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΧΗ ΤΡΙΤΗΝ

Κατὰ χθεσινὸν τηλεγράφημα ὁ κ. Βενιζέλος ἀνεχώρησεν ἐκ Παρισίων ἐπιστρέφων εἰς Ἀθήνας. Κατὰ τὴν διέλευσίν του ἐκ Λωζάννης διέκοψε δι' οἰκογενειακοὺς λόγους τὸ ταξίδιον ἐκδραμὼν καὶ μέχρις Ἐδιάν.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἐρωτηθεὶς περὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι πολιτικῆς καταστάσεως καὶ περὶ τῆς στάσεως τὴν ὁποίαν θὰ ἀκολουθήσῃ ἡ ἀντιπολίτευσις ἀπέφυγεν ἐπιμόνως νὰ προβῇ εἰς οἱανδήποτε ἀνακοίνωσιν περιορισθεὶς νὰ δηλώσῃ ὅτι ὁριστικὰς ἀποφάσεις θὰ λάβῃ μετὰ τὴν ἄφιξίν του εἰς Ἀθήνας, ὅπου ὑπολογίζει νὰ εὑρίσκεται τὴν προσεχῆ Τρίτην.

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΥΠΟΔΟΧΗΣ ΤΩΝ ΔΙΑΔΟΧΩΝ ΤΗΣ ΣΟΥΗΔΙΑΣ

Κατ' ἐπίσημον ἀνακοίνωσιν, ὁ διάδοχος τῆς Σουηδίας πρίγκηψ Γουσταῦος Ἀδόλφος μετὰ τῆς συζύγου του πριγκηπίσσης Λουΐζης καὶ τῶν τέκνων των πριγκηπίσσης Ἰγκριντ καὶ πρίγκηπος Μπερλτ, ταξειδεύοντες δι